

Pinky Manó Birodalma

4. évf. 2. szám
2023. március-április

Online ismeretterjesztő folyóirat
3-10 éves gyerekek számára

ISSN 2734 - 7133
ISSN-L 2734 - 7133

Mesék, versek, foglalkoztatók
és érdekességek...

Az első számban
meghirdetett **rajzverseny**

határidejét meghosszabbítjuk: **2023. május 30.**

Violet V. Vandor (Vándor Várhegyi Ibolya)

Gyermekkönyvíró és illusztrátor

Gyermekkorától kezdve vonzotta a művészet és az irodalom világa. 1991 óta íróként, illusztrátorként és szerkesztőként dolgozik, és néhány könyve bestseller könyv lett. Több mint 70 könyve jelent meg Romániában, egy pár Magyarországon, valamint könyveket illusztrált amerikai, kanadai és angliai szerzőknek.

2016 és 2018 között nemzetközi versenyeken vett részt Japánban, ahol 7 díjat nyert könyvillusztrációkért, grafikaért, portré- és fantasy regényért. A „Körózsák” című meséjét 2018-2020 között sikeresen játszották a Dévai Művészeti Színház színészei.

2020. októberétől magyar és román nyelven adja ki a Pinky Manó Birodalma című ingyenes online ismeretterjesztő folyóiratot.

Könyvei nem kaphatók könyvesboltokban, de angol nyelvű kötetei elektronikusan megvásárolhatók az Amazon.com-on. Az eddig csak angol nyelven megjelent könyvei hamarosan magyarul is elérhetőek lesznek. Előrendelésért küldjön üzenetet a magazin e-mail-címére: pinkymano2020@yahoo.com

Éber süni

Sün-apónak mi a baja?
Nem nyughat a sün-unoka.
Felveri a sün-családot,
megtöri a téli álmat.

- Aludjál még, kicsi lurkó!
- mordul zordan sün-nagyapó.
- Hideg van kint, s nincs eleség
- szól közbe a sün-feleség.

De a kicsi süni éber,
bökdösődik testvérével.
Szemére már nem jön álom,
épp úgy nyüzsög, mint a nyáron.

- Ejnye! A kis szedte-vette!
A sün-népet jól fölverte
- mérgelődik sün-apóka.
- El ne hidd, hogy ez jó móka!

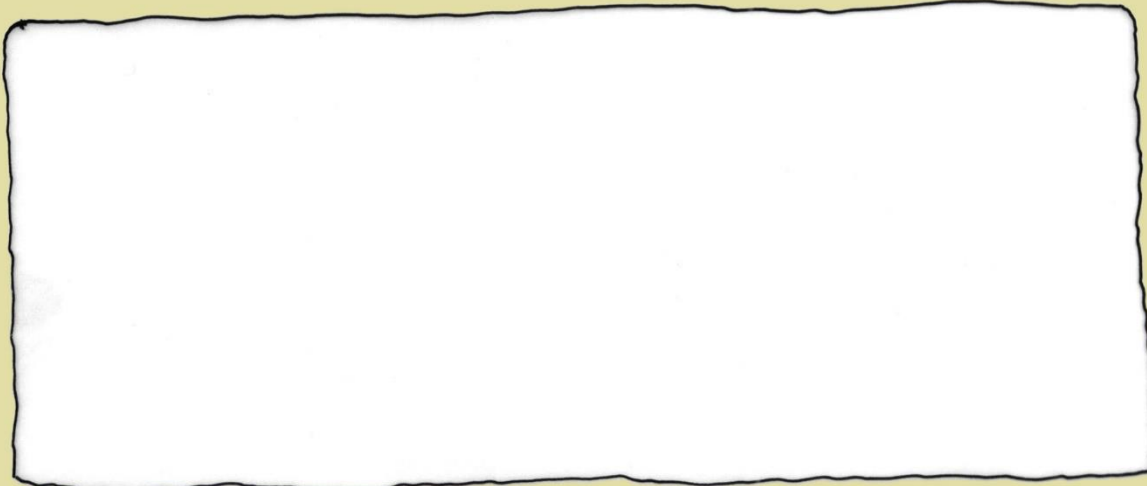
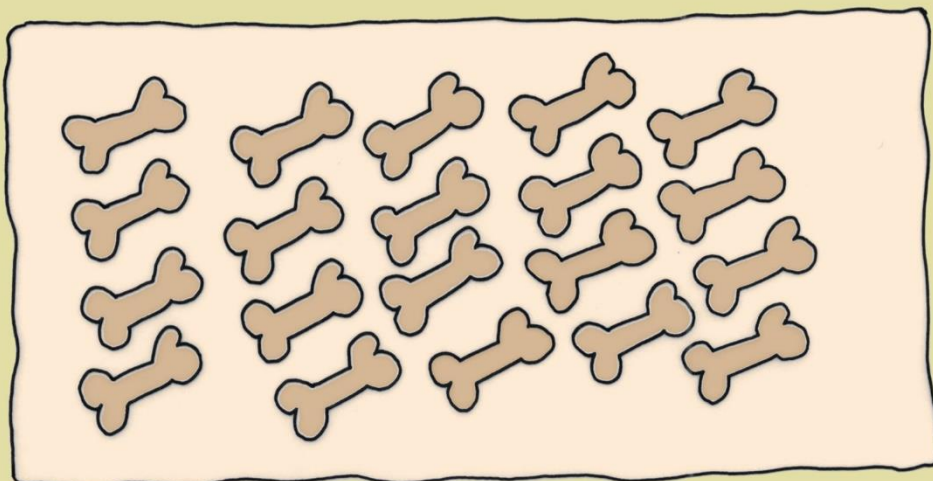
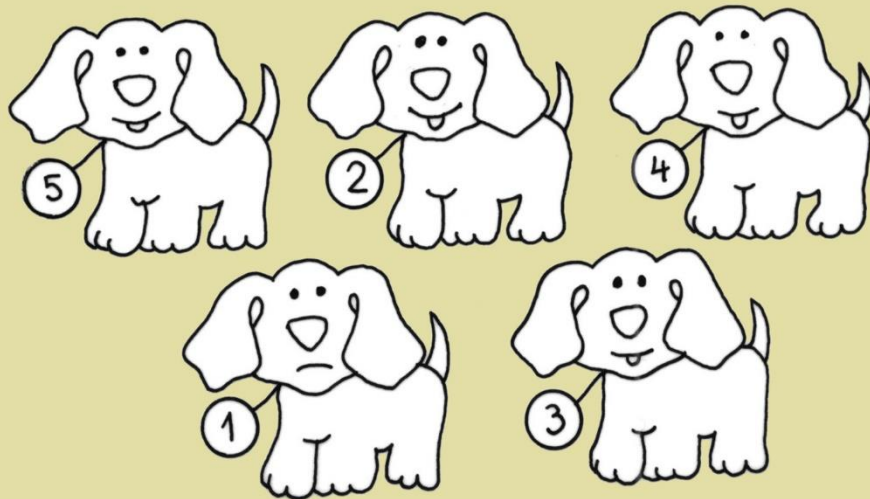
- De én érzem, hogy már nincs tél
- felel a kis sün, és nem fél.
- Meleg napsugár ébresztett;
a tavasz nyert, a tél vesztett.

Addig-addig mondogatja,
hogy kikémlel öregapja,
majd mosollyal biccent egyet:
– Itt a tavasz. Felkelhettek.

Kihez mi tartozik? Vezesd egy vonallal a rajzokhoz a hozzájuk tartozó dolgot! Színezd ki a legnagyobbat!

Csoportosítsd a csontokat a kutyák nyakán levő szám szerint, majd vedd mindegyik kutyához a neki megfelelő számú csoportot! Rajzolj annyi tányért az üres téglalapra, ahány csont nem fért bele a csoportokba!

Márciusi dal

Márciusi langyos szellő
Kergeti a felleget.
Tavasztündér barkaággal
Télapónak integet.

Lábacskáit napsugárban
Fürösztí a katica,
Fára mászik miákolva,
Ügyesen egy kiscica.

Fűszál sóhajt nyújtózkodva,
Ideje már ébredni,
Tavasztündér lába nyomán
Minden elkezd éledni.

Márciusban

Márciusban olvad a hó,
Csupa mosoly a világ,
Padlásra kerül a szánkó,
S hívogat a hóvirág.

Kisütött a nap sugara,
Langyos szellő fújdogál,
Vidám dalt fúj egy madárka,
S egy kis bogár táncot jár.

Báránfelhők legelésznek
A tavaszi kék égen,
Pettyes hátú kis katica
Megpihen egy levélen.

Újraéled a természet,
Köszönti a szép tavaszt,
Ki a csupasz ágak hegyén
Színes rügyeket fakaszt.

Folytasd a virágokat az ágakon, majd színezd ki a képet!

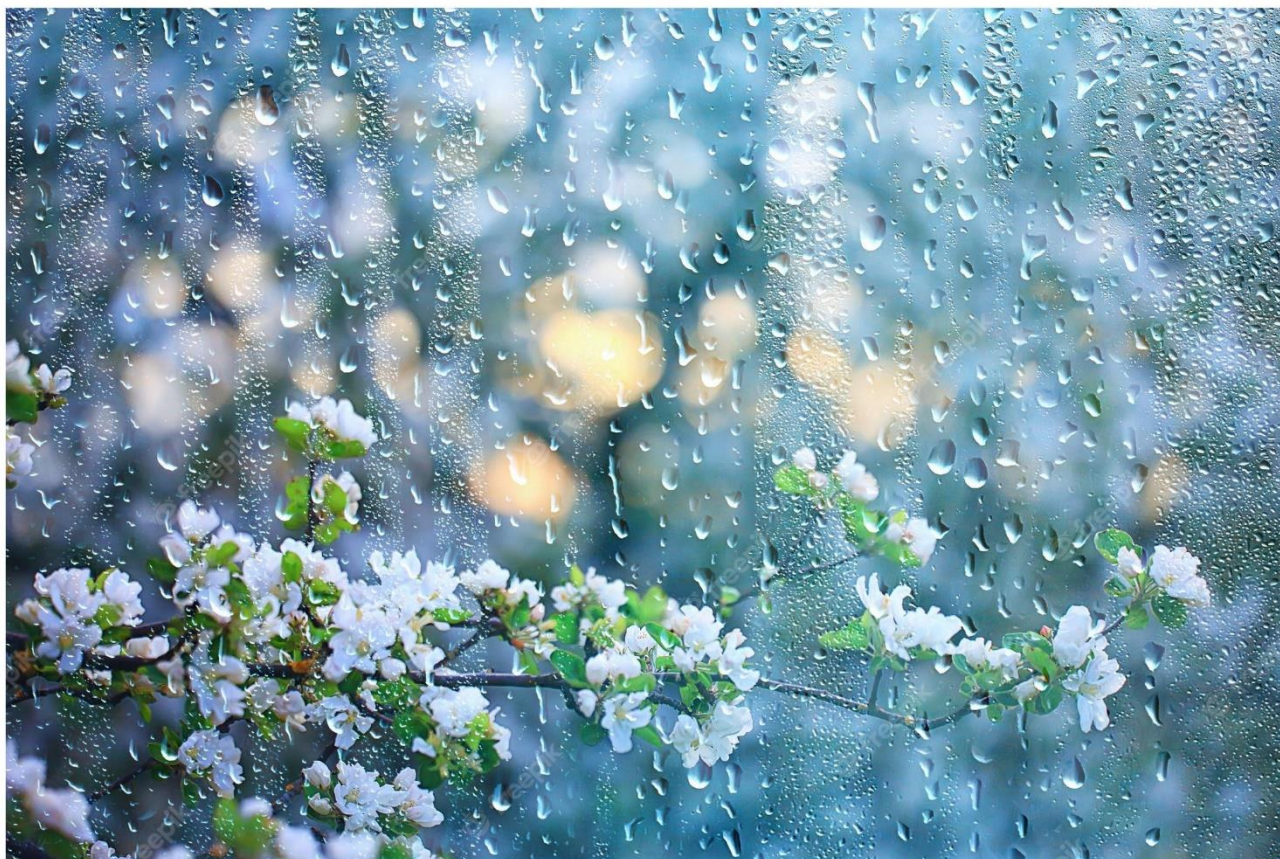
Tavaszi kép

Szomorú a fűzfa ága,
Bánatosan integet,
Sajnálja, hogy a kikelet,
Üldözi a vén telet.

Tavaszi szél zongorázik,
Száras, zörgő levelen,
Ásítózik a hóvirág,
Puha paplan-szőnyegen.

Álmos még, de előbújik
Már a napnak sugara;
Dermedt lábát melengeti
A mezőnek bogara.

Hangya pihen egy fűszálon
Ide-oda lengedez,
Míg az eső szép csendesen
Erdőn, mezőn elered.

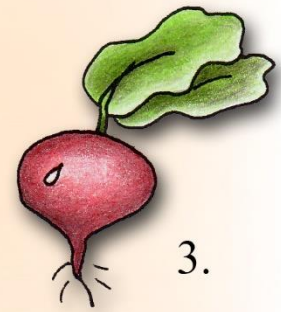

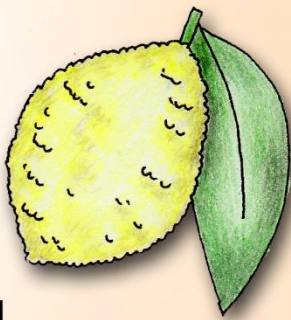
1.

2.

3.

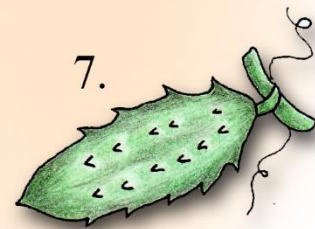
4.

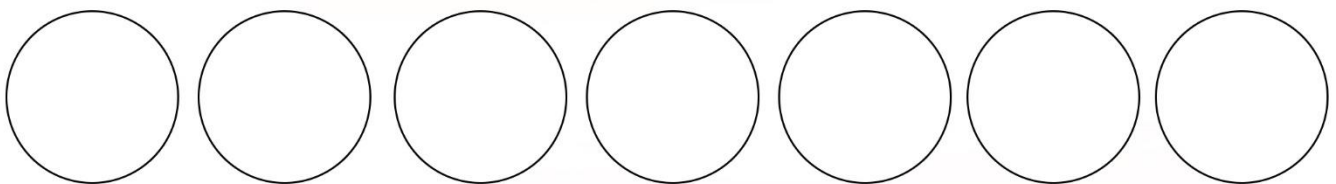
5.

6.

7.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

Írd az ábrák kezdőbetűjét számozás szerint az üres körökbe,
majd olvasd el az így kapott szót!

Az ibolyaillatú Március

Egy **REGGEL** a Nap kíváncsian kandikált ki egy fátyolfelhő mögül. Úgy érezte, hogy végre le tudja győzni az egyre gyengülő telet, és minden erejét összeszedve ébresztőt fújt a szunyókáló természet fülébe. A hosszú pihenéstől kissé elzsibbadt sugarait nyújtogatva megcsiklandozott néhány hóvirágot, aztán az énekesmadarak torkát aranyozta be, hogy dalukkal tisztán, hangosan köszönthessék az érkező tavaszt. A fák lerázták ágaikról a havat, és rügyet fakasztva ringatták a madarakat. A hóolvadás megállíthatatlannak tűnt, és az eddig fehér világ tarkállani, színesedni kezdett. Az első bátor kis virágok zöld hajtásaikkal csimpaszkodtak a napsugarakba, és mohón itták a megolvadt hó levét, hogy életet, erőt **merítsenek** belőle.

Ott, ahol az Idő született, és a hónapok élnek, egy ezerszínű kerekerdő közepében éldegélt a Tavasz, három gyermekével: Márciussal, Áprilissal, és a kis Májussal. Hozzájuk látogatott el egy szép, derűs napon a vén Idő összes gyermekével és unokájával, hogy megünnepeljék a természet ébredését.

A gyerekek egész nap az erdőben szaladoztak, hóvirágot, ibolyát gyűjtöttek, és bújócskázni kezdtek.

Éppen úgy játszottak, mint az embergyerekek, csakhogy nekik a varázstudományuk is segített az elrejtőzésben.

Volt köztük olyan, aki láthatatlanná varázsolta magát, vagy – elmotyogva egy bábájt – fává változott. Éppen emiatt **IGEN** nehéz dolguk volt, ha meg akarták találni egymást. De szerencsére, többnyire már ismerték pajtásaik trükkjeit, és a hozzájuk tartozó ellenvarázslatokat, így estére mindig előkerült mindenki. Ha pedig mégsem bukkantak nyomára valamelyiküknek, azt végül előcsalta saját korgó gyomra. Ezen a szép napon Március is úgy döntött, hogy varázslattal rejti el magát. Már régóta tervezgette, hogy mit tegyen, így egy egészen új bábájjal állt elő. Nagyon szerette az ibolyákat, a csodaszép kékes-lilás színüket, bódító illatukat, ezért úgy határozott, **HOGY** közöttük keres

rejtekhelyet magának.

Úgy döntött, hogy belebújik egy szép ibolya szirmába. Elmormolta gyorsan az ehhez költött varázsigét, amitől olyan aprócskára zsugorodott, hogy kényelmesen elfért a szíromban, és rögvest bele is csüccsent. Aztán gondolt egyet, és hogy még biztosabb legyen a rejtekhelye, újabb varázsigét **szavalt**:

Ibolya szirmába bújtam
egy napsugár elől.
Csak akkor találhatsz rám,
ha dallal hívsz elő.

Miután ezzel is megvolt, elfészkelődött a szíromban, és várta, hogy valaki rátaláljon.

Keresték is mindenütt, de olyan biztos volt ez a kieszt varázslat, hogy énekszó nélkül semmiképpen sem lelhetek rá. Az pedig senkinek sem **JUTOTT** eszébe, hogy énekelve keresgélje.

A gyerekek lassan elunták a játékot, miután sorban fény derült mind-egyikük búvóhelyére, és már csupán Március után kellett kutatni. Fel is adták a dolgot, és inkább hazaballagtak, hogy megvacsorázzanak. Azt gondolták, hogy ha elég éhes lesz Március, majd előjön magától is. Bizony, abban igazuk volt, hogy a hosszú várakozásban a kis rejtőzködő is megéhezett, és ahogy a Nap egyre alább kúszott az égen, úgy nőtt az ő éhsége is.

– A mai bújócskát biztosan én **NYERTEM** – gondolta magában –, a többiek talán már haza is mentek. Jó lesz most már, ha én is elindulok. Ám csupán szeretett volna indulni, mert a saját varázsigéje csapdába zárta. Bárhogyan is próbálkozott, az ibolyaszírom nem engedte. Végül be kellett látnia, hogy addig nem szabadul, amíg versikéje szerint valaki elő nem hívja egy dallal.

Nagyon félt, a máskor mindig mosolygós kislegény szája most bizony sírásra görbült.

Amíg pedig Március az **IBOLYASZIROM** rejtekében pityergett, és az estére lehűlt levegő miatt úgy vacogott, hogy az egész ibolyabokor reszketett belé, családja vígan vacsorázott a jó meleg házban. A szivárványos Tavasz vette észre először, hogy legidősebb gyermeke hiányzik. Amikor mindenkit kifaggatott, kiderült, hogy reggel óta senki sem látta Márciust.

Lett is nagy izgalom, kapkodás! A kicsiket hamar ágyba parancsolták, a felnőttek pedig elindultak **MEGKERESNI** az elveszett gyermeket. Órákon át bolyongtak az erdőben, Március nevét kiabálva, de hiába, a fiúcska csak nem került elő. Már egészen besötétedett, amikor Tavasz kétségbeesésében segítségül hívta a földet, a levegőt és a vizet. Március először a föld mormolását hallotta meg, de képtelen volt felelni rá, aztán megérezte, amint a levegő megmozgatja az ő kis ibolyaszirmát, a fülébe susog a szél, de hiába próbált belekapaszkodni, saját varázslatába ütközött nyújtózkodó keze, és így sem szabadulhatott a maga **okozta** rabságból.

Aztán végre felcsendült egy csodálatos, lágy dallam. A közelben csörgedező patak énekelt:

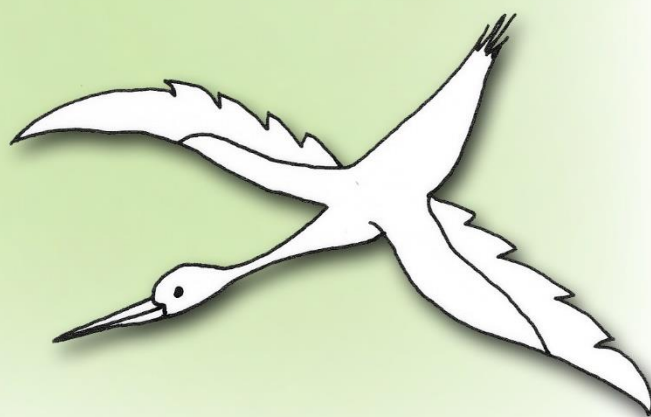
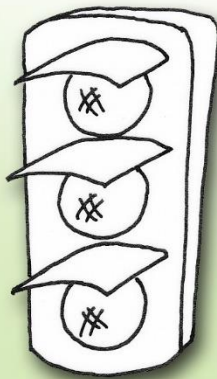
Március, Március,
Kikelet gyermeke.
Jöjj elő, bújj elő!
Hol lehetsz? **HALLOD-E?**

Március, Március,
szép Tavasz kislánya.
Hol lehet rejteked?
Bújj elő, kis buta!

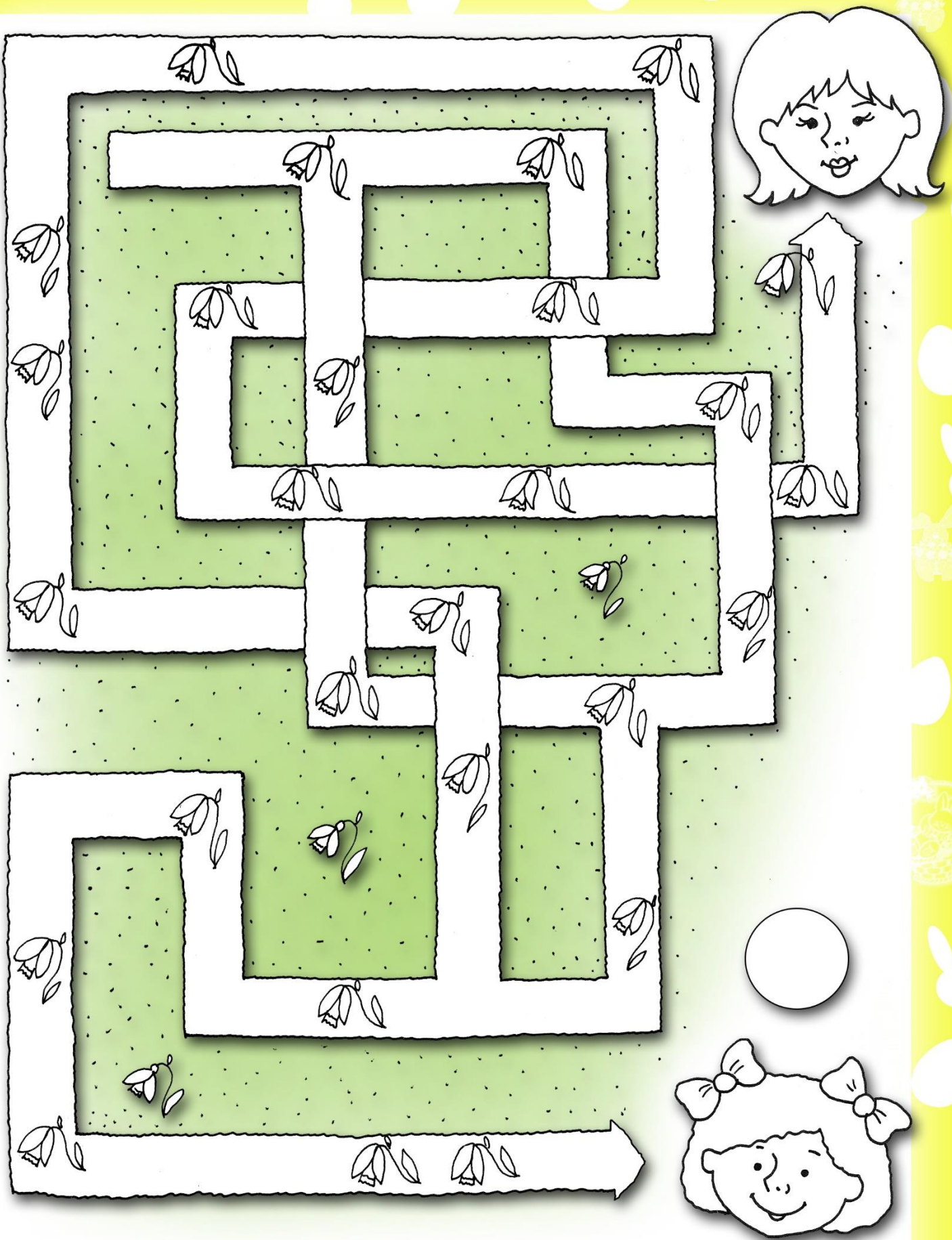
A víz dala végre megtörte a varázst, és az éhes, vacogó, rémült gyermek kibújhatott az ibolyaszirmából. A hidegtől már éppen olyan lila volt a szája, mint az ibolya virága, alig tudta elmotyogni a varázsigét, amitől **VISSZANYERHETTE** eredeti méretét, aztán a kimerültségtől összerogyott.

A szél viszont észrevette, és egyenesen Március édesanyjához szaladt a hírrel, hogy megtalálta a fiút. Ő pedig néhány perc múlva már karjaiban melengette reszkető gyermekét.

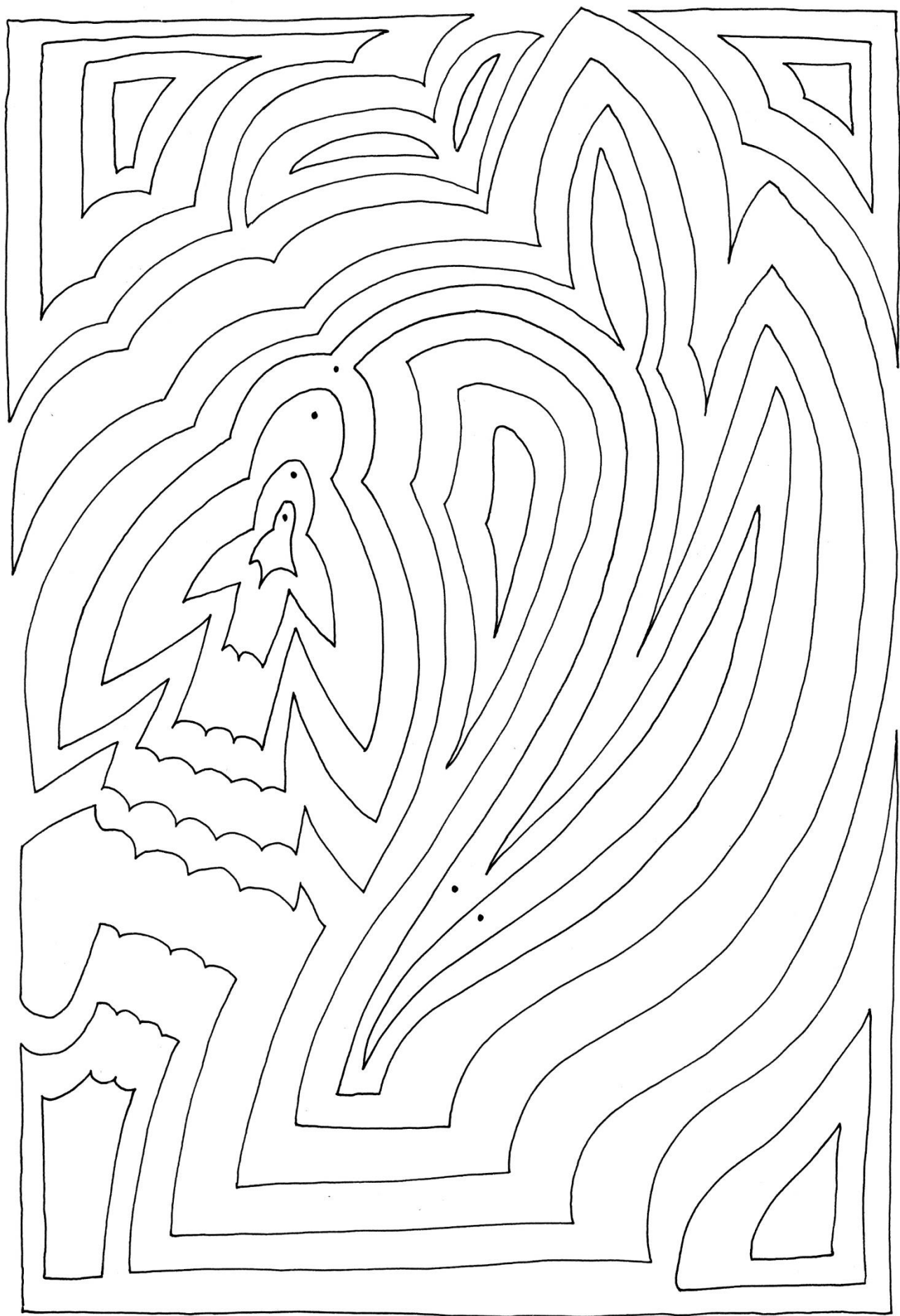
Szerencsére az ijedtségen kívül más baja nem lett a kislegénynek, de a kaland azért nem múlt el nyomtalanul. Az történt ugyanis, hogy a kis Március olyan sokáig volt az ibolyaszirm foglya, hogy minden porcikája átvette az ibolya illatát. Ez az illat pedig, bármennyit is mosakodott, örökre megmaradt. Ezért olyan **FINOM** ibolyaillatú még ma is a március.

Színezd ki azokat az ábrákat, amelyekből tudod, hogy megjött a tavasz!

Írd a kislány feletti körbe, hány szál hóvirágot szed Évike az úton hazafelé! Színezd ki az utat, Évikét és a mamáját!

Színezd ki, mit rejt a kép!

A Tavasztündér érkezése

A hosszú, hideg telet már mindenki unta. Marylou és barátnője, Ria tündér, egész nap unatkoztak, pedig úgy szerettek volna már a napsütésben **repkedni**.

– Legyetek türelemmel – mondta nekik Ria mamája –, nemsokára megérkezik a rügyet bontó Tavasz, és akkor mind kimehetünk a friss, meleg levegőre. Gyertek csak, készítettem nektek finom mézes szörpöt, erőre kell kapnotok ezek után a sötét, hideg hónapok után. A Tavasztündérnek segítségre lesz szüksége – mosolygott rájuk szeretettel a tündérmama.

Teltek, múltak a napok, s egy reggelen nagy kopogtatásra ébredtek. Veréb Misi állt az ajtóban, és boldogan újságolta, hogy pár perce megérkezett a Tavasztündér, és **MINDEN** tündérkét hívat az öreg fa nagytermébe.

A tündérek legszebb ruháscskájukat öltötték magukra, úgy siettek csoportosan üdvözölni a Tavaszt. Ria és Marylou nagyon izgultak. Vajon milyen virágokat kell majd kinyissanak ebben az évben? Marylou titokban a rózsákat szerette volna kapni, Ria pedig a lilomot. Minden kis tündér izgatottan beszélgetett társával. Aztán hirtelen megszólaltak a harangvirágkürtök, és a teremben csend lett, a tündérek elhallgattak. Gyönyörű, rózsaszín ruhában megérkezett a tündérkirálynő, és őt követte, lenge égszínkébe öltözve a Tavasztündér.

– Nagyon szép! – kiáltott fel csodálattal **MARYLOU**.

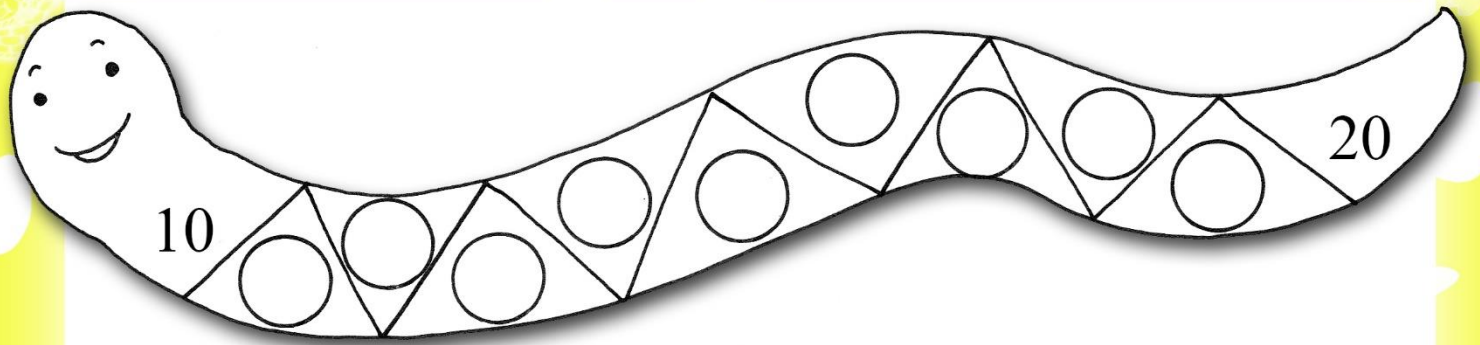
– Tavaly is szép volt, de talán most még szebb, mint valaha – súgta Ria is.

Amerre a Tavasztündér lépett, virágok nyíltak a nyomában. Hosszú aranyhaja csigákba göndörödve takarta be porcelánfehér vállát.

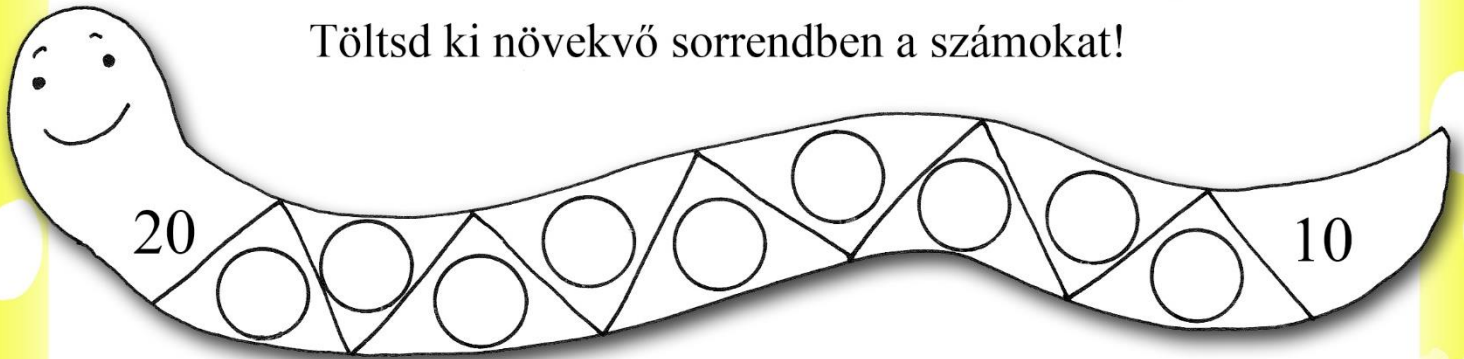
Amikor megszólalt, hangja gyöngyvirág-csilingelésre emlékeztetett. Mindenkinek **KIOSZTOTTA** a tennivalóját.

Marylou megkapta a vágyva-vágyott rózsákat, és **RIA** a liliomot. Boldogan vették át a tündérmama-tól a számukra elkészített kristályrózsa- és liliomnyakláncokat. Egy kis bogár még fényképet is készített róluk, amit szép rájárat tettek, és szobáscskájuk falára akasztottak. Tündérmama nagyon büszke volt a két kis tündérré. Mindenkinek elmesélte, hogy bizony az ő kislánya fogja kinyitni ebben az évben a **LILIOMOT**, az unokahúga pedig a rózsákat. Azután megkezdődött a tavasz-nyitó bál. A Tavasztündér szélesre tárta a nagyterem ajtaját, és tücsökzenére végigtáncolt a dombokon, réteken és hegyeken. Lába nyomán friss fű sarjadt, keze intésére rügycet bontottak a fák. A tündérek szárnyra kaptak, és bújócskát játszottak a langyos nap sugaraival. Még az öreg Télapó is mosolygott hosszú, fehér szakállába, amint a magasból visszapillantott rájuk. Tovasuhant jégszánkóján, pihenni ment, **HISZEN** elfáradt alaposan. Este minden tündér boldogan hajtotta álmra fejecskéjét. Tudták, hogy reggel megint egy új nap vár rájuk, egy olyan csodás nap, amely csakis tőlük, az ő ügyességüktől függött.

Rajzold le Marylout és barátnőjét, Ria tündért! A két tündér mellé rajzold le azokat a virágokat, amelyek ki kell majd nyissanak!

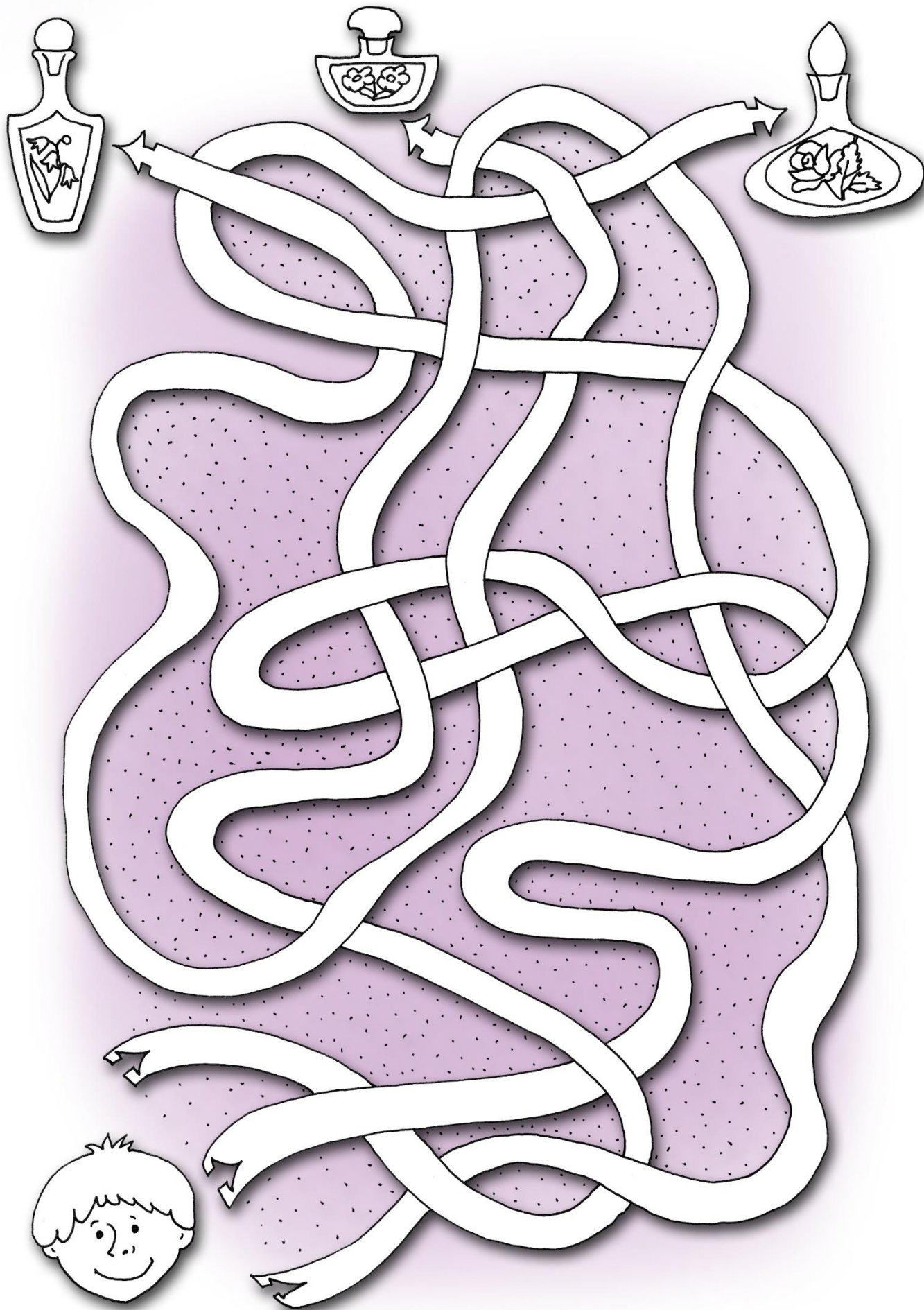
Töltsd ki növekvő sorrendben a számokat!

Töltsd ki csökkenő sorrendben a számokat!

Karikázd be a jobb felé nézőket!

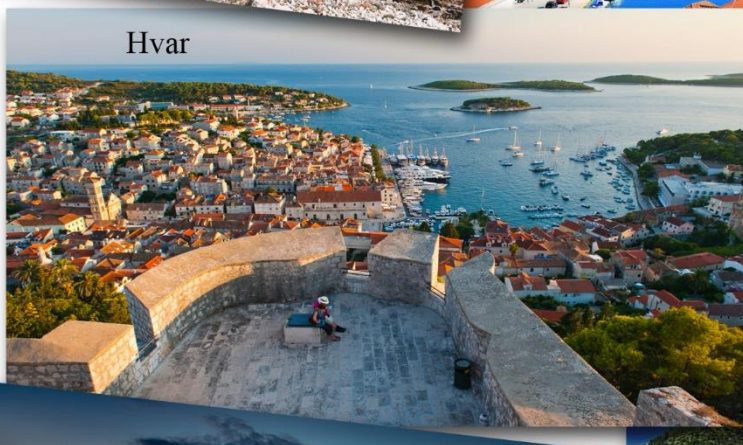
Tónika kölnvizet akar vásárolni. Tudod-e, melyiket választotta?

Horvátország képekben

Horvátország, földrajzi helyzetének köszönhetően a világ egyik legszebb országa. Fővárosa, és egyben legnagyobb városa Zágráb. További nagyobb városai: Split, Eszék, Fiume, Varasd és Zadar. Horvátországhoz 1145 sziget tartozik, melyeknek több mint fele lakatlan. Legnagyobb szigetei: Krk, Cres, Brač, Hvar, Pag, Dugi Otok és Rab.

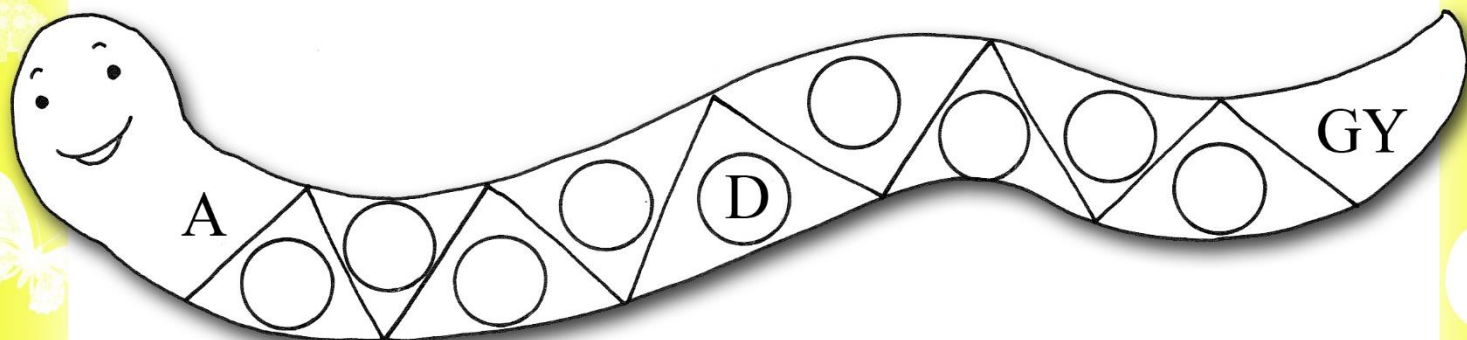

Horvátországban nyolc nemzeti park található. Ezek közül a legismertebbek a Plitvicei-tavak és a Krka Nemzeti Park.

Kösd össze a szaggatott vonalakat, majd színezz!

Folytasd sorrendben a betűket!

Március virágai

Ahogy közeledett február vége, Március, a vidám hónaplaný izgatottan készülödni kezdett. **TUDTA**, hamarosan útra kelhet, és apró arany kürtjével minden márciusi virágot felébreszthet. Elökapta a tarisznyáját, bepakolta a langyos szellö és a szemerkélö esö üvegeit, és betette volna a kürtjét is, de nem találta sehol. Hát persze, tavaly Április elfejeltette visszaadni. Megint.

Amilyen rendszeretö volt Március, annyira szeleburdi és szétszórt volt a testvére, Április. A hónapfiú már réges-régen elvesztette a kürtjét, ezért minden évben Március adta kölcsön **neki** a sajátját.

– Április! – kiáltotta Március. – Hol az aranykürtöm?

– Valahol a tarisznyámban! – kiáltott vissza Április, és nem is foglalkozott tovább ezzel a kérdéssel.

– Nem is értem, miért nem adod neki végleg – kotnyeleskedett bele Május. – Márciusban alig van virág, ami szirmot bont.

Ezen a kijelentésen Március nagyon megsértödött, és elhatározta, hogy be **FOGJA** bizonyítatni Májusnak, hogy az ö hónapjában vannak a legszebb virágok, és minden testvérét meglepi egy külön neki szánt csokorral.

Így hát, ahogy elérkezett a március, és a hónaplaný leért a földre, rögtön fújni is kezdte az apró kürtöt, hogy minél elöbb virágba boríthassa az erdök talaját és a réteket. A hónap közepére elégedetten szemlélte a tarka virágokat. Elérkezett az idö a csokorkészítésre. De melyik virág kihez illene a **LEGJOBBAN**?

Téli testvérei, December, Január és Február biztosan a fehér és kék virágoknak örülnének a legjobban, ezért nekik fehér krókuszt és kék nőszirmot szedett egy csokorba. Június, Július és Augusztus napsárga virágokat érdeemeltek, ezért ök egy csokor sárga tulipánt és nárciszt kaptak. Az ösz a narancs és piros színeitöl olyan csodálatos, ezért öszi testvérinek **ilyen** színü virágokat keresett. Talált is pár szál leánykörcsint, és kiegészítette néhány piros tulipánnal. Áprilisnak egy csokor színes kankalint szedett, de Májusnak igazán látványos virágokat akart, hogy bebizonyítsa, az ö hónapjában is szép, ha nem a legszebb virágok

nyílnak.

Végigjárta az erdőket és a mezőket, mígnem rábukkant egy kis tisztásra, ahol kék, lila, fehér és rózsaszín jácintok pompáztak. Minden színből letépett egy szálát, és **CSINOS** kis csokrot készített belőlük.

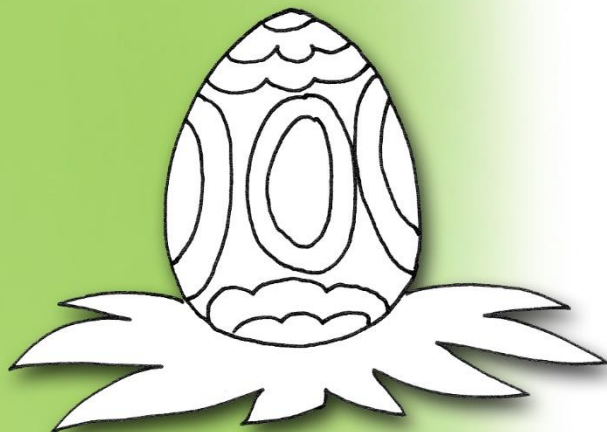
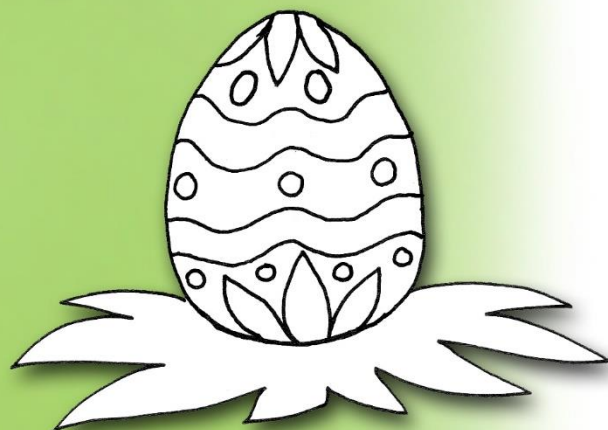
Másnap reggel, amikor Idő Anyó házában a hónapok felébredtek, tátott szájjal csodálkoztak a virágba borult szobájukon. Május mosolyogva simogatta a saját csokrát, és elhatározta, ahogy visszaér testvére a Földről, **azonnal** bocsánatot kér tőle.

Karikázd be azokat a virágokat, amelyeket Május kapott!

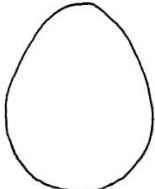
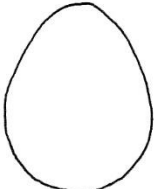
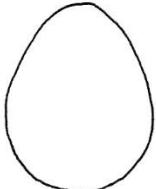
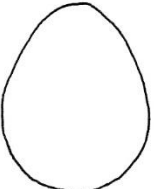
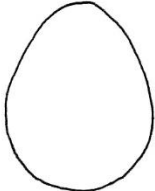
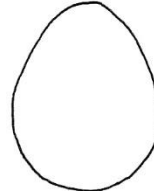
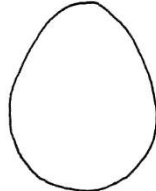
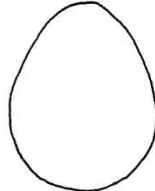
Keressd meg és karikázd be a képek között a húsvéti képeket!

Egy hímes tojásból kettő van, a többiből három-három.
Színezd ki azt, amelyikből kettő van!

Keresd meg és karikázd be azt a tojást, amelyiknek nincs párja!

			
58	18	125	108
			
64	155	200	560

Színezd ki azokat a tojásokat, amelyek alatt 4-gyel osztható szám van!

Muszáj nevetni

Bolondok napján
fordul a csillag,
lelép az égről,
s lám, hazaballag.

Bolondok napján
kacag a róka,
rőt fején kócos,
lila paróka.

Bolondok napján
vetik a viccet,
felszántják érte
a hegygerincet.

Bolondok napján
tenyér a talpam,
tótágast állok
minden kanyarban.

Bolondok napján
ne sírjon senki!
Akkor a bűn is
muszáj nevetni.

Miért bolond az április?

Milyen bolond ez az április, mondogatjuk. Egyik nap az eső esik, a másik nap olyan szeles, hogy ha nem kapaszkodnánk, biztos tovarepülnénk, megint másik nap pedig talán még a hó is szitál, majd egyszerre kisüt a nap, sugaraival megsimogatva az arcunkat. Szeszélyes ez az április, ugye? Tudjátok miért? **Nem**? Akkor elmesélem!

Réges-régen, fent az égben, magasan a felhők felett volt egy apró házikó, Idő Anyó otthona. Idő Anyó egy nap úgy döntött, hogy megajándékozza gyermekeit, és útnak indítja őket a nagyvilágba. Persze nem egyszerre. Először Tavasz indul majd útnak, virágfüzérékkel, szivárvánnyal, melengető napsugarakkal és apró pamacsos kis esőfelhőkkel. Őt majd Nyár követi tüzes napsugarakkal és rekkenő meleggel. Ősz komoly feladatokat kapott, felelős lett a szüretért, és hogy ne fázzon, kapott egy tarka-barka kabátot is, hogy inspirálja a fák leveleit. Tél hóval és hideggel teli zsákkal indul majd a Földre Ősz után, és így járnak **MAJD** körbe-körbe, amíg világ a világ.

Idő Anyó boldogan indította útnak Tavaszt, és le is pihent volna, mint aki jól végezte dolgát, ám egyszer csak betoppant a tizenkét kis unokája, és bizony mind útnak akart indulni, akárcsak az évszakok. Idő Anyó mosolyogva engedett a kérésnek, és úgy döntött, a hónapokat is megajándékozta, hogy az évszakokkal együtt útra kelhessenek. De ki mit kapjon?

– Lássuk csak, lássuk csak – tanakodott Idő Anyó, és kinyitott egy nagy faládát, hogy találjon valamit hónapunokáinak. – Á, már meg is van! Január, Február, és persze December – hívta magához didergő-vacogó unokáit. – Ti kaptok egy kis ködkalapot, egy cseppnyi havat, és amikor Tél útnak indul, vele **MEHETEK**.

A téli hónapok nagyon boldogok voltak, és vidáman próbálgatták új fejfedőjüket.

A ládából ezután kis vödrök és ecsetek kerültek elő.

– Ez vajon kié legyen? – kérdezte huncutul Idő Anyó – Tudom már! Szeptember, Október és November. Ősszel festegethetitek a leveleket, így Ősz apónak kevesebb dolga lesz

– mondta, majd átadta a festékeket unokáinak, akik azonnal vizsgál-
gatni kezdték, milyen színeket is **KAPTAK**.

Lapult a vödrökben sárga, piros, narancs, és egy kis barna is.

– Oh, nézzétek, maradt egy kis harmat és napsugár, ez jó lesz nektek,
Június, Július és Augusztus – mondta Idő Anyó, és a hónaplan-
yok kezébe nyomta a kis befőttes üvegeket.

Újra kotorászni kezdett a ládában, hogy találjon valamit Tavasz gyer-
mekeinek is. Kis idő múlva mosolyogva hajolt unokái felé.

– Ezek a legkülönlegesebbek – mutatta fel a három apró aranytrombitát.

– Ha megfűjjátok ezeket, a virágok azonnal szirmot fognak bontani.

Március és Május boldogan vették kezükbe a kicsi hangszereket, és
kellemes dallamot fújtak, aminek hatására azonnal virágba is borult Idő
Anyó kunyhója. Április **AZONBAN** nem tűnt boldognak.

– Mi a baj, kedvesem? – kérdezte Idő Anyó bánatos kis unokáját.

– A Tavasz nem olyan szép, a Tél sokkal-sokkal szebb. Nem kaphat-
nék én is inkább egy kis havat?

Idő Anyó végül kötélnek állt, mi baj lehet egy kis hóból tavasszal? De
Áprilisnek ez még nem volt elég.

– Esőfelhő is olyan jó lenne. Ősz esőt és szelet is kapott, és Nyár nap-
sugaraiból is kérnék egy keveset.

Olyan szépen nézett, sőt könyörgött, hogy Idő Anyó megsajnálta, és
mindenből adott neki egy keveset. Úgy gondolta, Április bölcsen fogja
használni a **KINCSEIT**.

De a hónapfiú nagyon szeleburdi volt, és azt szórta a táskájából az
emberekre, amihez éppen kedve volt. És így van ez mind a mai napig.

Ha Április vicces kedvében van, havat kapunk, ha szomorú, esőt, de ha
vidám, akkor még a napocska sugaraival is megörvendeztet minket.

Mert ő bizony, ilyen szeszélyes.

Rajzold le, mitől fognak szirmot bontani a virágok!

Keresd meg a képek között a két kakukktojást, és karikázd be azokat!

Bódai-Soós Judit

Tojásváró locsoló

Nyuszi szaladt errefelé,
piros volt a farka.
Azt mondta, hogy tojást festett,
így lett tarka-barka.
Hoztam egy kis rózsavizet;
megöntözlek vele.
Kosaramba tojást gyűjtök,
te is tegyél bele!

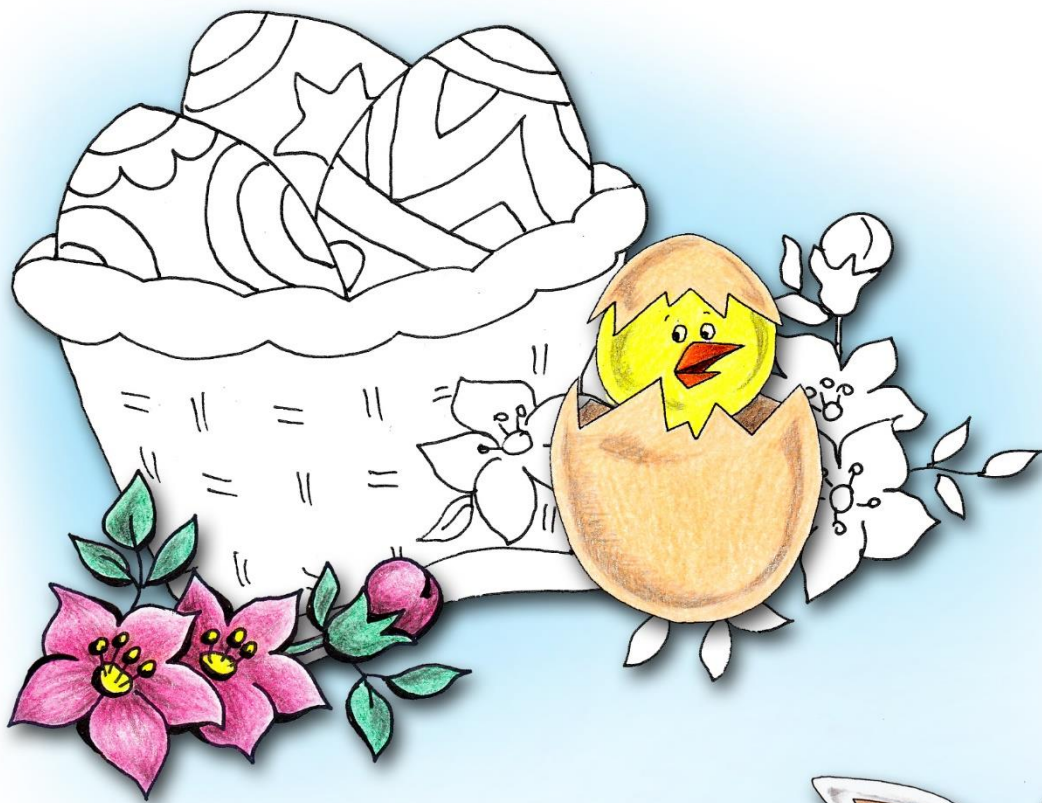

Szabad-e locsolni?

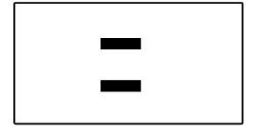
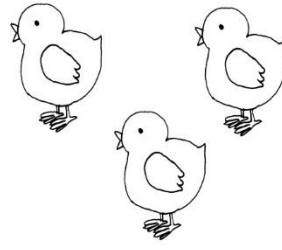
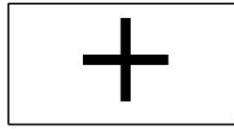
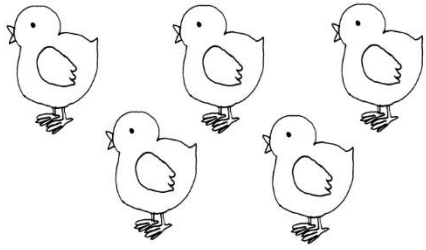

Kicsi manó az erdőben
meglocsolta a nyulat.
Hímes tojást kapott érte;
egy tarkát, egy pirosat.

Én is locsolkodni jöttem,
nem tudom, hogy szabad-e.
És ha téged megöntözlek,
hímes tojást kapok-e?

Folytasd a színezést!

8

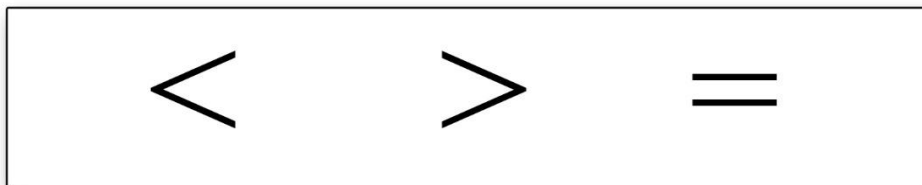
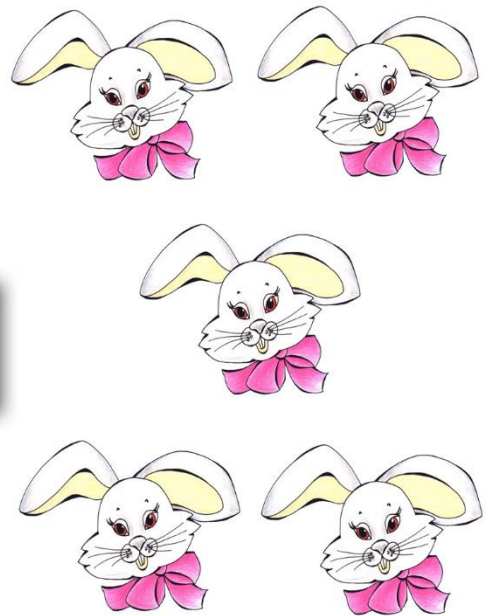
5

3

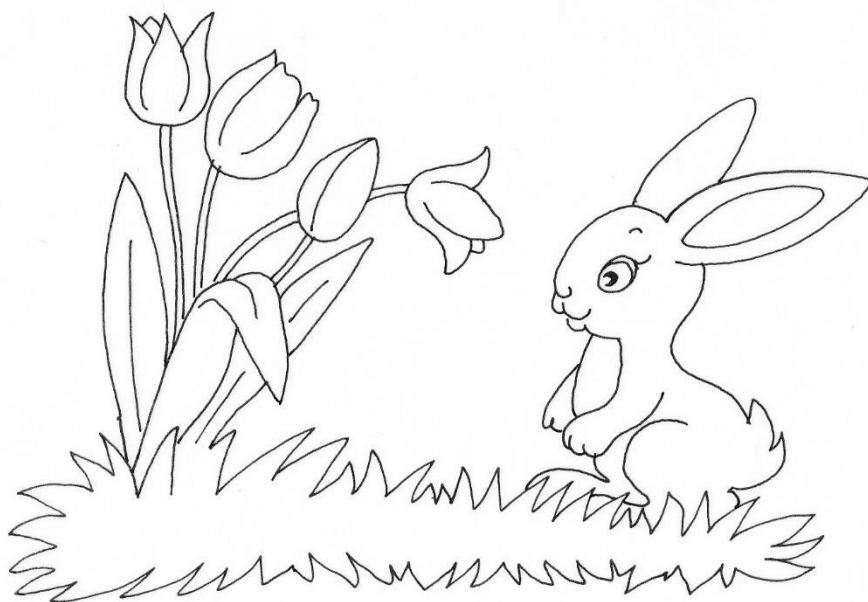
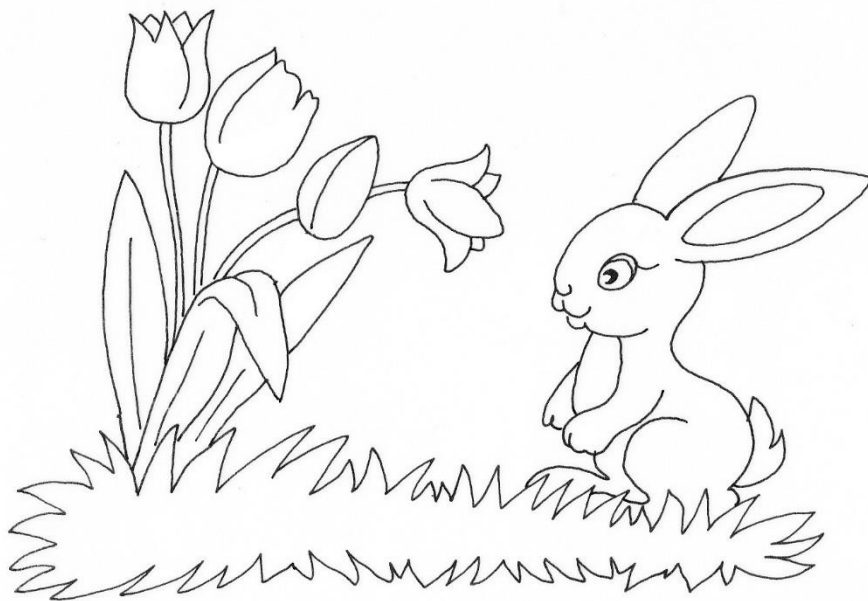
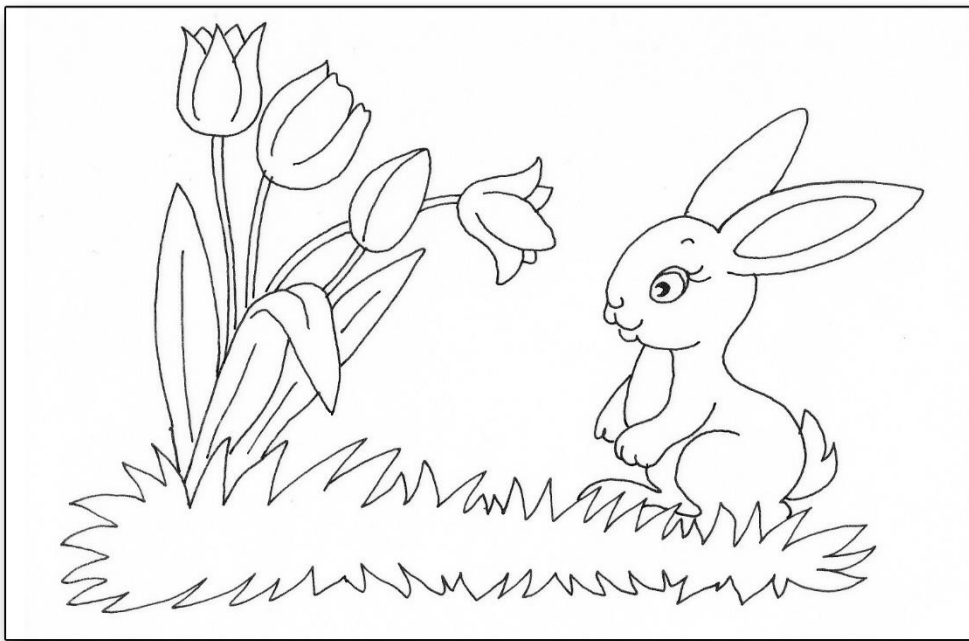
9

7

Válaszd ki és karikázd be, melyik a helyes megoldása a feladatnak!

Mindkét oldalra képek vannak rajzolva. Melyik jelet kell középre tenned, hogy igaz legyen az állítás?

Keresd meg és egészítsd ki a hibákat a két alsó képen!

A törpenyulakról

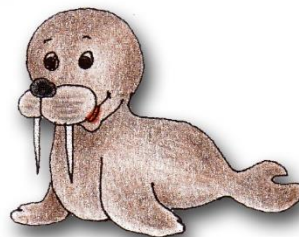
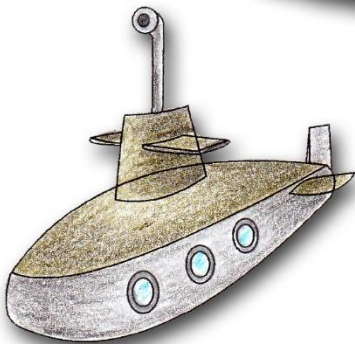
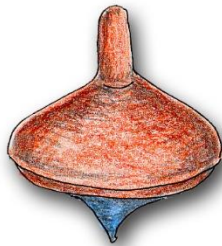
A kutyák és a macskák után az egyik legkedveltebb háziállatok a törpenyulak. A törpenyulak általában csendesek és nyugodtak, és viselkedésük sokszor kifejezetten szórakoztató. De bizony köztük is vannak harapós és a simogatást nem igazán kedvelő példányok, amelyek leginkább azt szeretik, ha békén hagyják őket.

A törpenyuszik fő tápláléka a friss, pormentes széna.

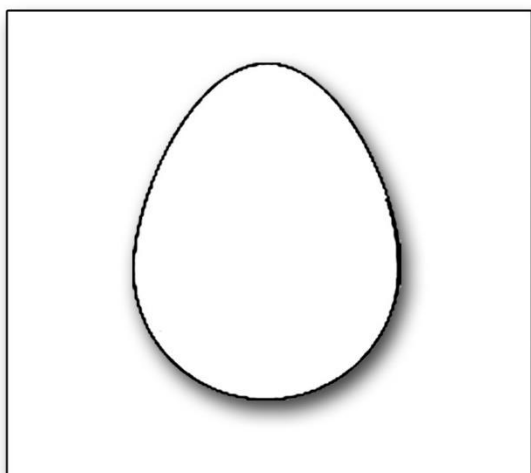
Kiegészítésként kaphatnak sárgarépat, almát, tyúkhúrt, gyermekláncfűvet, lándzsás útifűvet, hereféléket. Ne feledkezzünk meg a tiszta, hideg ivóvízről sem. Felügyelet nélkül nem javasolt a ketrecen kívül hagyni a nyuszinkat, mert a nyulak nagyon szeretnek rágcsálni, így a tapéta, a szegélyek, a bútorok és az elektromos kábelek is csábítóak lehetnek számukra.

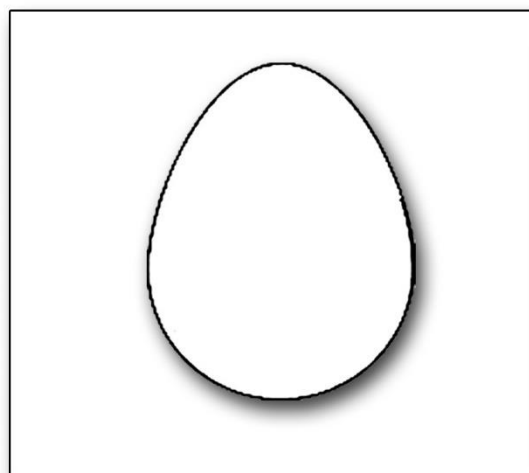

S	Z	E	M	Ü	V	E	G	Ú	K	D	K
L	Ó	H	E	R	E	Q	X	F	Ó	K	A
B	Á	R	Á	N	Y	Y	U	C	Ó	R	A
Á	Ö	K	I	S	L	Á	N	Y	K	Y	D
S	Z	A	P	P	A	N	Á	S	Ó	K	D
V	Í	Z	A	L	A	T	T	J	Á	R	Ó
L	A	K	A	T	G	Q	B	O	L	A	J
B	Ú	G	Ó	C	S	I	G	A	K	L	I

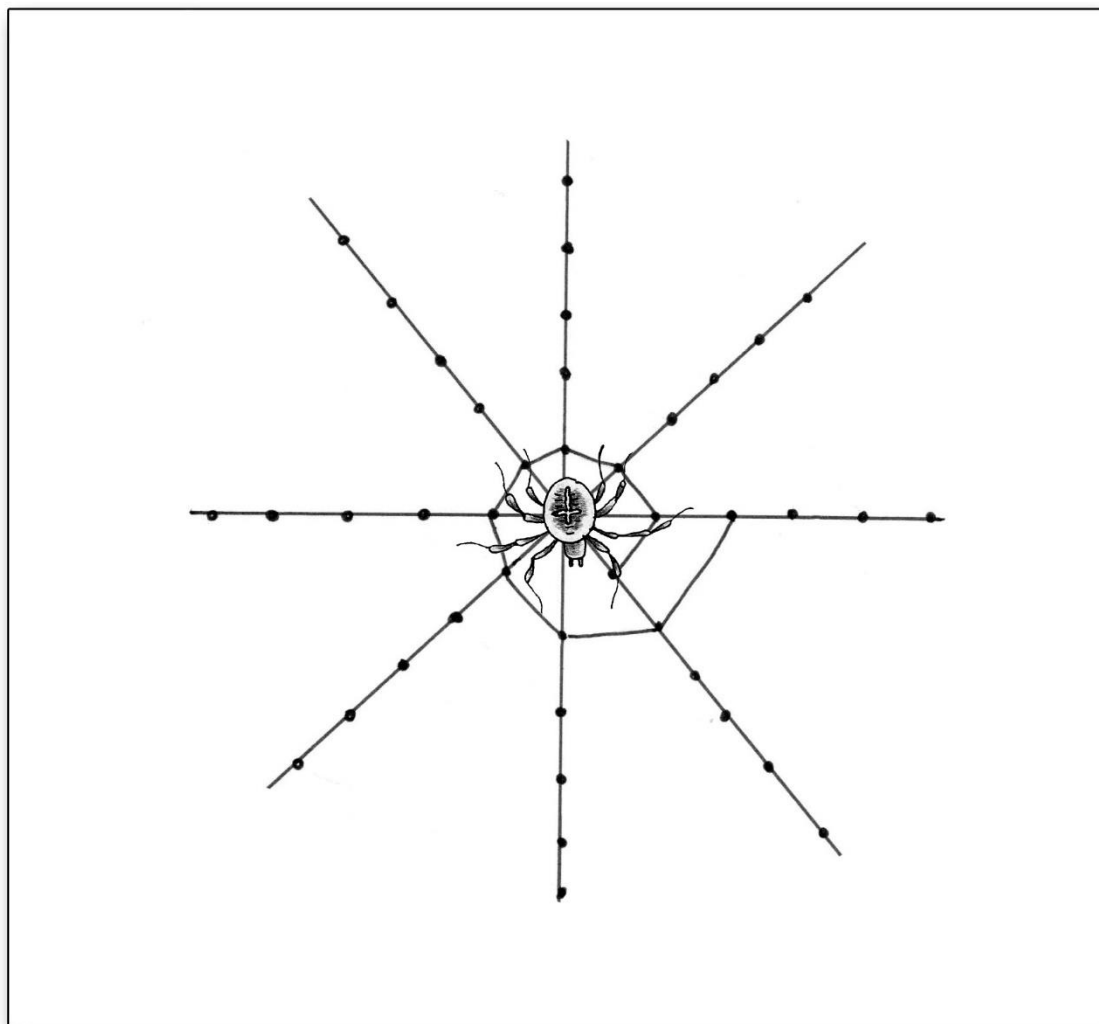
Keressd meg és húzd ki a képen látható ábrák nevét a rejtvényből!

Rajzolj annyi pöttyöt a tojásra, ahányszor kisebb a 48-nál a 8!

Annyi csillagot rajzolj a tojásra, amennyi hónap van egy évben!

Rajzold meg a pókhálót a pontok mentén haladva!

Manci néni cicái *A tojásfestő kiscicák*

Egy langyos, áprilisi napon, amint Manci néni és Csöpike éppen a kertben sétálgatott, egy madárka repült Manci néni vállára. Fáradt volt a kismadár, és **NAGYON** szomorú.

– Mi történt veled, kismadár? – kérdezte Manci néni.

– Rossz hírt hozok – mondta a madár. – A húsvéti nyuszikának eltört a karja, és nem tudja megfesteni a tojásokat. Most mi lesz? Hiszen nemsokára itt a húsvét! Nem kapnak a gyerekek hímes tojást! – sópánkodott.

– Ez bizony baj! – jegyezte meg Manci néni.

– Mit tehetnénk? Valahogyan segíteni kellene a nyuszikának! – mondta Csöpike.

– Majd mi segítünk! – hallatszott egy bokor mögül két vékony cicahang. – A múlt évben is segítettünk a nyuszinak, így mi már tudjuk, hogy mit kell tenni! – ugrándozta körül Manci nénit és Csöpikét a két cicagyerek. – Csöpi mama, ugye **MEGENGEDED**, hogy most is segítsünk a nyuszikának?

– Igazán segítenétek? – kérdezte a madárka.

– Persze! – kiáltották kórusban a cicák.

Csöpike és Manci néni helyeslően bólintott.

– Bizony, madárka, a mi cicáink nagyon ügyesek!

– Azonnal indulunk segíteni! – miákolták a kiscicák.

– Jaj, de jó! Szélesebesen repülök a nyuszikához, és elmondom neki, hogy nemsokára megérkezik a segítség! – csicseregte a kismadár.

Manci néni friss tejecskét adott a két kiscicának, hogy ne menjenek el otthonról éhesen, Csöpi **MAMA** pedig megcirógatta őket.

– Vigyázzatok magatokra, legyetek jók és ügyesek, mert fontos feladatra vállalkoztatok! – búcsúzott el a két cicától Manci néni és Csöpike.

A két kiscica sietve hagyta el a házat. Szép csendben megkerülték a tyúkudvart, hogy ne zavarják a tyúkokat, majd kisétáltak a kert végébe, és meglapultak az öreg körtefa melletti bokorban. Pár perc csend után kikukucsáltak, hogy nincs-e valaki a közelben. Amikor látták, hogy szabad az út, gyorsan besurrantak a körtefa lábán lévő sötét részbe.

Útjuk a sötétben most is, mint legutóbb, valahova lefelé vezetett, de mintha az út nem akart volna véget érni.

– Itt valami nincs rendben – szólalt meg Kittike, és megállt. Erre Linda cica is megállt, és **SUTTOGVA** szólt testvérkéjéhez.

– Vajon jó helyen járunk? Tavaly nagyon hamar a nyuszikhoz értünk, most pedig... – Nem folytatta tovább, mert félelmetes szárnycsapások zaját hozta feléjük a sötétség. A falhoz simultak ijedtükben, úgy találgatták, hogy vajon ki repülhet ilyen hatalmas szárnyakkal. A szárnycsapások pedig egyre közeledtek, majd hirtelen, felkavarva a port, megállt előttük egy sasmadár. A szeméből áradó vörös fény megvilágította az utat, s a cicák rémülten pislogtak felé.

– Ne féljete, kiscicák! A nyuszika küldött, hogy elvigyelek hozzá. Egy húsvétot nem kedvelő gonosz, fekete nyuszi, aki irigykedett a húsvéti nyuszikára, nem akarta, hogy idejében odaérjete, és megfesséte a tojásokat, ezért varázslattal meghosszabbította az utat. Gyorsan kapaszkodjatok fel a hátamra, **mert** hosszú út áll előttünk.

A cicagyerekeknek még mindig remegett a lábuk a félelemtől, de azért szó nélkül felkapaszkodtak a madár hátára és átölelték a nyakát.

Pillanatok alatt a magasba emelkedett a sas. Sokáig repült velük a sötétben, csak a szeme világította meg halványan az utat. Aztán egyszer csak leszállt egy homályos fénytel telt csarnokban.

A cicák leugrottak a hátáról, és csodálkozva néztek körül. A húsvéti nyuszi a csarnok egyik kis ágyán feküdt, és keservesen sírdogált. Karja gipszbe volt téve, meg se bírt moccanni. Körülötte aprócska nyuszikák ültek szomorúan, tétlenül, lehajtott fejjel.

– Itt vagyunk, nyuszika! – szólaltak meg a cicák. – Segíteni jöttünk!

A nyuszika nagyot sóhajtott, majd megszólalt elgyötört, fájdalmas **HANGON**:

– Köszönöm, hogy eljöttete, cicák. Ez a sok kis nyuszi még soha nem festett hímes tojást, és csak arra vár, hogy valaki megmutassa és megtanítsa nekik, mit kell tenniük. Mindent rátok bízok, segítsetek a nyuszikáknak. Énnekem most aludnom kell, mert nagyon fáradt vagyok – alig fejezte be, és már el is aludt.

Linda és Kittike azt sem tudták, mit tegyenek, csak sugdolóztak, tanácskoztak és ide-oda pillantgattak. Aztán határozott hangon az ott levőkhöz fordultak. Mivel most messze **VOLTAK** a tyúkoktól, a csarnokban lévő

sasok hátára kosarakat kötöttek, és elküldték őket a tojásokért. A nyuszikák egy részét színes virágporért szalajtották, a többiek pedig előkészítették a csarnokot a tojásfestés megkezdésére. Nemsokára selymes szárnyú pillangók csapata érkezett, és nekiálltak a festék keverésének. Szorgalmasan dolgoztak, és csak akkor pihentek egy keveset, amikor a sasok megérkeztek a hátukra kötözött, tojásokkal teli kosarakkal. Pihe-
nés után mindenki tojásokat **FESTETT**.

Kittike és Linda nem győztek ide-oda szaladgálni, a nyuszikák hívó szavára. Estére olyan fáradtak lettek, hogy még enni se volt kedvük, azonnal aludni tértek. Reggel aztán minden kezdődött előről. A sasok pedig egyre csak hozták a tojásokat, a nyuszikák meg állandóan kérték a tanácsot a két cicától, hogy vajon most pirosra vagy kékre fessék a tojást, vagy éppenséggel virágot vagy kiscsibét fessenek rá?

Öt napig tartott a tojásfestés, és ez idő alatt a húsvéti nyuszi csak percekre ébredt fel. Amikor elkészültek a hatalmas munkával, kosarakba tették a szép, színes hímes tojásokat, a kosarakat pedig a sasok hátára kötözték. Minden kosár mellé három kis nyuszi ült a sasok hátára. Az volt a feladatuk, hogy úgy osszák szét a kosár tartalmát, hogy minden gyereknek **JUSSON** hímes tojás.

Miután minden sas elrepült, a húsvéti nyuszika, aki megint felébredt, nem győzött eleget hálálkodni a két cicának, hogy ilyen ügyesen elvégezték a teendőket.

– Most már nyugodtan várhatom, hogy meggyógyuljon a karom – mondta hálás hangon. – Nem kell félnem attól, hogy a gyerekek húsvét reggel nem találnak hímes tojást a bokrok alján.

– Nagy örömmel segítettünk! – felelték a cicák.

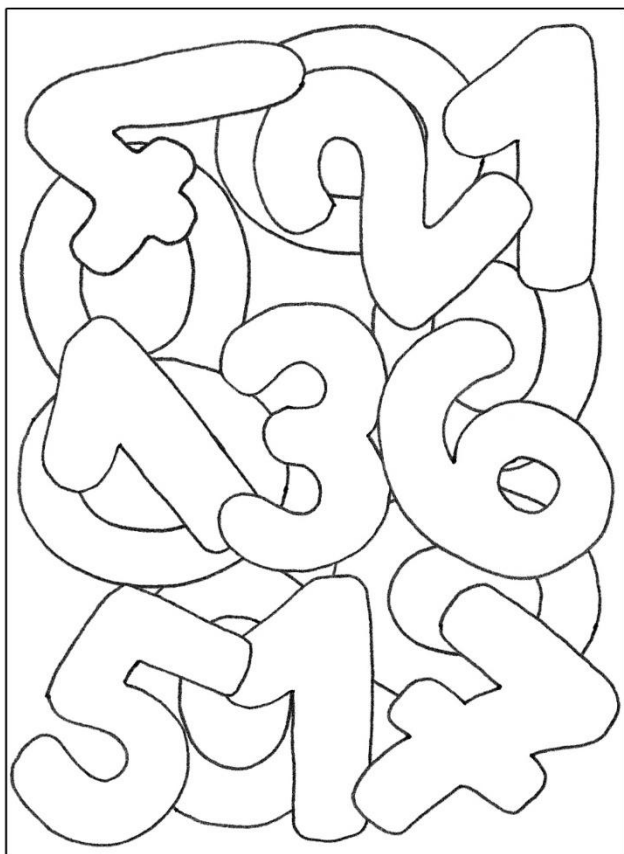
Amikor a sasok és a nyuszikák visszaérkeztek, a két kiscica elbúcsúzott a húsvéti nyuszitól, fogták az ajándékba kapott színes tojással teli kosárkát, és felkapaszkodtak egy sas hátára. Nem tartott sokáig a repülés, mert a hímes tojások szétosztása után megszakadt a fekete nyuszi varázslata, és megérkeztek Mancsi néni kertjébe. Csöpike és Mancsi néni nyugtalanul várta már a **CICAGYEREKEKET**.

Kittike és Linda örömmel újságolták el Csöpi mamának és Mancsi néni-
nek kalandjaikat. A konyhába érve langyos tejecskét kaptak, utána pe-
dig puha párnácskájukra gömbölyödtek, és pihentető álomba szende-
rültek. Csöpi mama boldogan nyalogatta meg a két fáradt cicus fejecs-

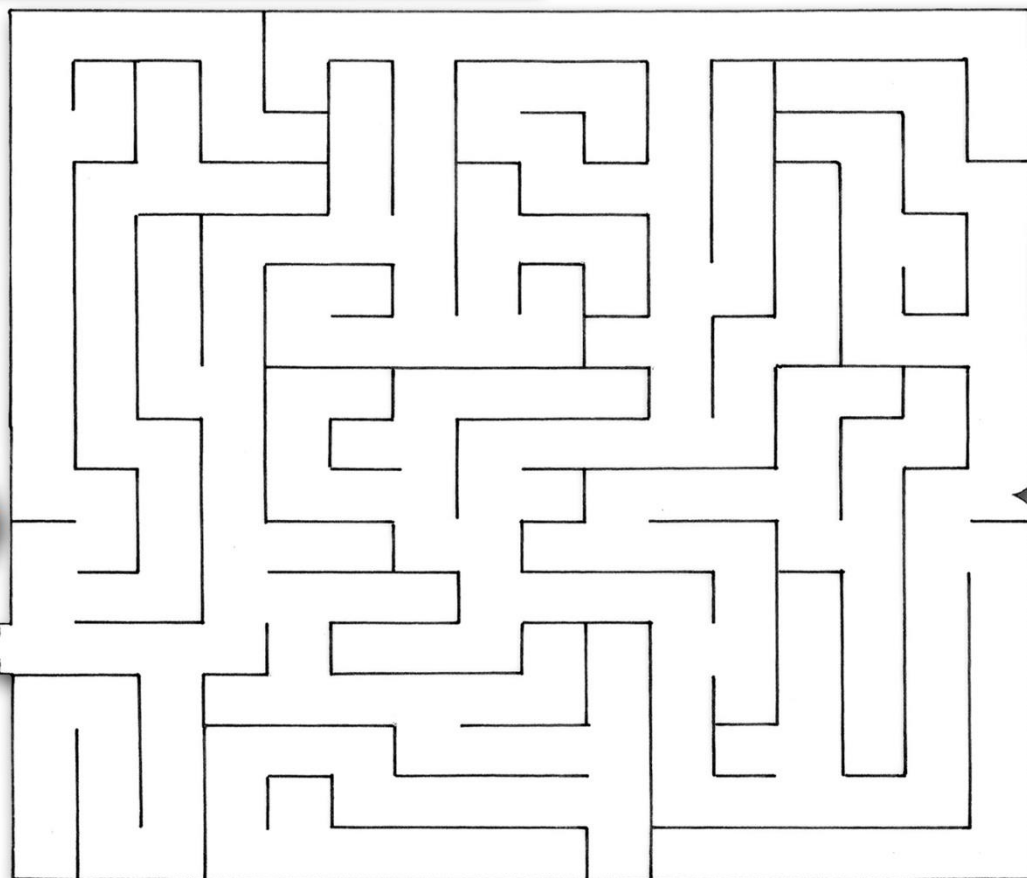
kéjét, és hagyta őket aludni. Nagyon büszke volt rájuk.
Húsvét reggelén pedig a gyerekek ujjongva szedegették össze a bokrok
aljába **rejtett** hímes tojásokat.

Színezd ki az egyeseket!

Keresd meg és karikázd be,
mi hiányzik a második
képről!

Segíts Pinkynek a kosárhoz érni!

Pinky Manó Birodalma

Ismeretterjesztő folyóirat,
3-10 éves gyerekeknek

Kiadja:

Vándor Várhegyi Ibolya, Déva

Főszerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

Szerkesztő és korrektor:

Balogh-Bóbis Ildikó

Munkatársak:

Burinda Veronika, Vándor Alexandra

Írók:

Bódai-Soós Judit, Budavári Orsolya, Burinda Veronika,
Domokos Anna, Kőszegi-Arbeiter Anita, Safranka Péter
Vándor Várhegyi Ibolya

Illusztrációk:

Vándor Várhegyi Ibolya (Viorica Violet Vándor)

www.google.com/images

Műszaki szerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

E-mail:

pinkymano2020@yahoo.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/pinkymanobirodalma>

<https://www.facebook.com/pinky.mano.98871>

ISSN 2734 - 7133

ISSN-L 2734 – 7133

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vándor)

Honlapok:

<https://fairytale.5mp.eu>

<http://violeto.vandor.5mp.eu>

Facebook:

<https://www.facebook.com/vioricavandor>

<https://www.facebook.com/VandorVarhegyiIbolya/>

E-MAIL - cím:

pinkymano2020@yahoo.com

POSTA cím:

330012 Deva

bd. Decebal, bl.8, sc.A, ap.8

jud. Hunedoara

Romania

Újdonság:

magyar nyelven megvásárolható, Vándor Várhegyi Ibolya
három húsvéti könyve, e-book formában, az alábbi linkeken:

<https://www.helma.hu/konyvek/Manci-neni-cicai>

<https://www.helma.hu/konyvek/Torpike-kalandja>

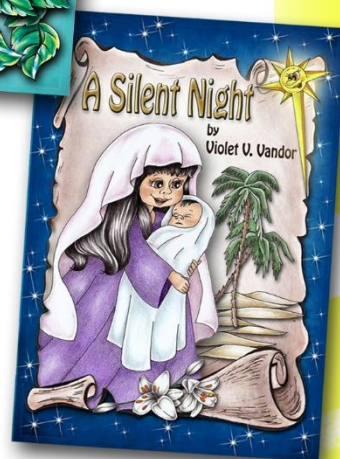
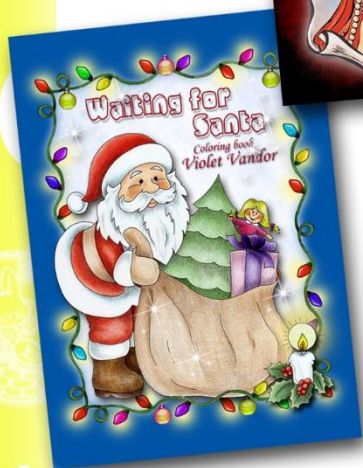
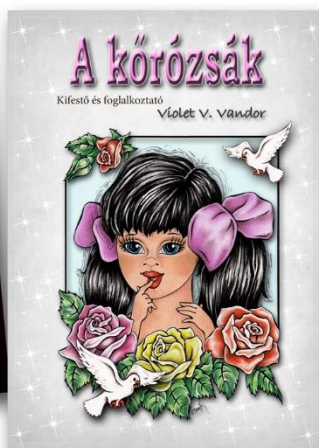
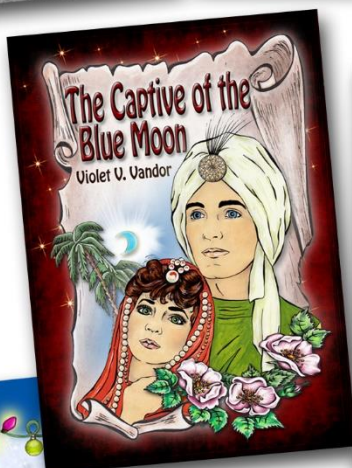
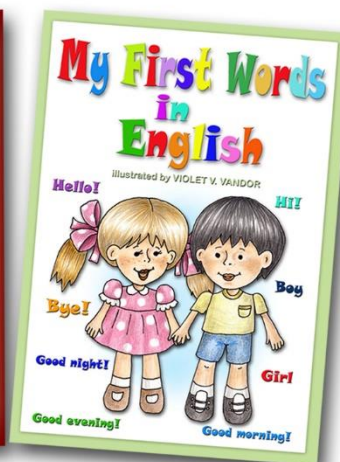
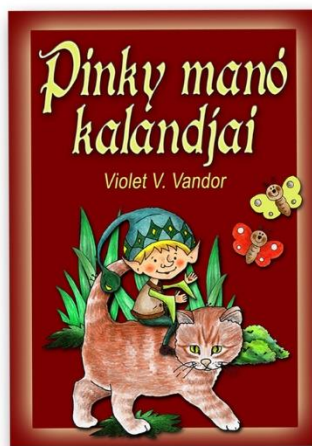
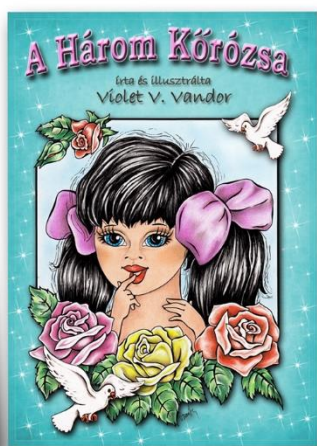
<https://www.helma.hu/konyvek/Mese-a-husveti-tojasrol>

A **Pinky Manó Birodalmának** tartalmát csak személyes célra lehet felhasználni, valamint óvodákban, iskolákban. **Eladása tilos!** A folyóirat bármely részének más újságokban való közzététele, kiadása, nyomtatása, ill. elektronikus megjelentetése csak a főszerkesztő engedélyével lehetséges.

A közölt cikkek és illusztrációk szerzői jogvédelem alatt állnak! Kérlek, tartsátok tiszteletben a szerzők önzetlenül felajánlott munkáját!

A szerkesztőség a beküldött leveleket rövidítve, illetve szerkesztve közli. A meg nem jelent rajzokat, kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza. A szerkesztőség nem vállal felelősséget a beküldött kéziratok tartalmáért.

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vándor)

könyvei megvásárolhatók angol nyelven, az Amazon.com oldalon, valamint magyar nyelven, A három kőrözsa és a Pinky manó kalandjai című könyvei, e-book és hangoskönyv formában, az alábbi linkekről:

<https://helma.hu/konyvek/A-harom-korozsa>

<https://helma.hu/konyvek/Pinky-mano-kalandjai>

Honlapok: <https://fairytale5mp.eu>

<http://violetvvandor5mp.eu>

Amazon.com oldala: <https://www.amazon.com/Violet-Vandor/e/B00NDYBK1S>